

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ)

... ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. Η Αγία Γραφή ρητά αναφέρει ότι πρέπει οι πιστοί να τηρούν την τελετή που ονομάζεται «Δείπνος του Κυρίου». Ο όρος αυτός μόνο μια φορά αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη (βλ. Α΄ Κορινθίους 11/10:20). Στις Πράξεις Β/2:42 ονομάζεται «κλάση του άρτου». Ευρύτατα όμως χρησιμοποιούνται οι όροι «Θεία Κοινωνία» και «Μεταλαβιά», χωρίς όμως αυτοί οι όροι να αναφέρονται στην Βίβλο.

Ο Κυριακός Δείπνος θεσπίστηκε από τον ίδιο τον Ιησού: «...Και ενώ έτρωγον, λαβών ο Ιησούς τον ΑΡΤΟΝ, και ευλογήσας, έκοψε και έδιδεν εις τους μαθητάς, και είπε "Λάβετε, φάγετε, τούτο είναι ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ". Και λαβών το ΠΟΤΗΡΙΟΝ, και ευχαριστήσας, έδωκεν εις αυτούς, λέγων "Πίετε εξ αυτού πάντες, διότι τούτο είναι ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΟΥ...". (Ματθαίος Κς΄/26:26-28). Το ίδιο δίδασκαν οι μαθητές Του και όλη η πρώτη αποστολική εκκλησία (βλ. Α΄ Κορινθίους 1Α/11:23-25).

Ο ίδιος ο Ιησούς εξηγεί για ποιο λόγο πρέπει να τελείται ο Δείπνος: «Τούτο ποιεíte εις την εμήν ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ» (Λουκάς ΚΒ/22:19). Το ίδιο ακριβώς δίδασκε και η πρώτη εκκλησία. Ο Παύλος γράφει: «Διότι εγώ παρέλαβον από του Κυρίου, εκείνο το οποίον και παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτί κατά την οποία παρεδίδοτο, έλαβεν ΑΡΤΟΝ, και ευχαριστήσας έκοψε και είπε, Λάβετε, φάγετε, τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών κλώμενον, τούτο κάμνετε εις την ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ Μου. Ομοίως και το ΠΟΤΗΡΙΟΝ, αφού εδείπνησε, λέγων, Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, τούτο κάμνετε, οσάκις πίνητε, εις την ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ μου" (Α΄ Κορινθίους 1Α/11:23-25). Είναι μια αναμνηστική τελετή με την οποία θυμόμαστε ότι ο Ιησούς πρόσφερε το σώμα Του (άρτος) και το αίμα Του (ποτήριον-οίνος) για τη λύτρωσή μας. Κάθε φορά που συμμετέχουμε στο Δείπνο γνωστοποιούμε το θάνατο του Κυρίου: «Διότι οσάκις εάν τρώγετε τον άρτον τούτον, και πίνετε το ποτήριον τούτο, ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΕ, μέχρι της ελεύσεως Αυτού» (Α΄ Κορινθίους 1Α/11:26).

Ο Δείπνος του Κυρίου είναι ο εορτασμός του Πάσχα του πιστού κατά την περίοδο της Καινής Διαθήκης. Στην Έξοδο κεφ. 1Β/12 αναφέρεται με λεπτομέρειες ο τρόπος που οι Ισραηλίτες

εόρταζαν το Πάσχα κατά την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Το ΑΡΝΙ που θα θυσιάζαν συμβόλιζε τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ που θα ερχόταν να θυσιαστεί για εμάς, γι' αυτό ο Θεός τους είπε: «Το (δε) αρνίον σας θέλει είσθαι τέλειον, αρσενικός, ενιαύσιον...» (1Β/12:5). Ο Ιησούς ήταν τέλειος, άμωμος (αναμάρτητος) και θυσιάστηκε σε ώριμη ηλικία (ενιαύσιον).

2. Ο «άρτος» συμβολίζει το ΣΩΜΑ του Ιησού, που κόπηκε για να λυτρωθούμε εμείς, γι' αυτό ο άρτος που χρησιμοποιούμε σαν σύμβολο ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ (σύμφωνα με την Γραφή) ΣΥΜΒΟΛΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ, και ένα τέτοιο στοιχείο είναι η ζύμη, που είναι σύμβολο υποκρισίας, ψευδοδιδασκαλίας, κακίας, πονηρίας και πορνείας (Λουκάς 1Β/12:1, Ματθαίος 1ς΄/16:5-12, Γαλάτες Ε/5:9). Για τον λόγο αυτό ο Θεός είχε διατάξει τους Ισραηλίτες: «Και θέλουν φάγει το κρέας την νύκταν εκείνην "ΟΠΤΟΝ ΕΝ ΠΥΡΙ", με ΑΖΥΜΑ, (και) με ΠΙΚΡΑ ΧΟΡΤΑ...» (1Β/12:8). Τα άζυμα που έφτιαχναν για να εορτάσουν το Πάσχα ήταν από αλεύρι, νερό, λάδι και αλάτι, τα οποία όλα συμβολίζουν τον Ιησού Χριστό.

Ο άρτος που θα χρησιμοποιούμε για την τέλεση του Δείπνου του Κυρίου θα πρέπει να είναι ΑΖΥΜΟΣ, αλλιώς χαλάει ο τύπος που συμβολίζουν, τον Ιησού: «Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της θυσίας με άρτον ΕΝΖΥΜΟΝ» (Έξοδος ΚΓ/23:18). Το ένζυμο (προζύμι) φουσκώνει το ψωμί, κάτι που συμβολίζει την υπερηφάνεια, αλλά ο Ιησούς Χριστός ήταν ταπεινός και υπάκουος κατά πάντα στο θέλημα του Πατέρα. Εάν χρησιμοποιούμε "ένζυμο άρτο", διακηρύττουμε, ακούσια ή εκούσια, ότι πέθανε για μας, όχι ο "αζυμος (αναμάρτητος) Ιησούς" αλλά ο "ένζυμος (αμαρτωλός) Ιησούς".

Μη γένοιτο όμως να συμβαίνει κάτι. Όσοι λαμβάνουν μέρος στον Δείπνο του Κυρίου, με ένζυμο άρτο, γιατί δεν έχουν διδαχθεί την αλήθεια του Λόγου του Θεού και κατά συνέπεια δεν έχουν επίγνωση του συμβολισμού, πιστεύω ότι ο Θεός δέχεται αυτό που κάνουν, γιατί εξετάζει την καρδιά τους. Εφόσον όμως έχουν αποκάλυψη της αλήθειας για τον «άζυμο» άρτο, με το να λαμβάνουν μέρος σε Κυριακό Δείπνο, όπου χρησιμοποιείται "ένζυμος" άρτος, δεν εφαρμόζουν τον συμβολισμό που ο Κύριος έχει δώσει. Ο Θεός ΔΕΝ ΕΥΑΡΕΣΤΕΙΤΑΙ με την ενέργειά τους αυτή και ο πιστός ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ μέτοχος των ευλογιών του Κυρίου, που απορρέουν από την υπακοή στον άγιο Λόγο Του.

3. Το «ποτήριον» (ο οίνος) συμβολίζει το ΑΙΜΑ του Ιησού

που χύθηκε για την κάλυψη των δικών μας αμαρτιών και επειδή το αίμα είναι κόκκινο, πρέπει και ο οίνος που χρησιμοποιείται στον Δείπνο του Κυρίου να είναι κόκκινος, για να μη χαλάει ο **τύπος** της διδαχής. Ολόκληρη η Καινή Διαθήκη περιέχεται σε **τύπους** μέσα στην Παλαιά Διαθήκη, γι' αυτό δεν πρέπει να τους αλλοιώνουμε.

Ο Παύλος γράφει: «*Το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών ο Χριστός*» (Α' Κορινθίους Ε/5:6-8). Ο Δείπνος του Κυρίου είναι το "πάσχα" των πιστών, δηλαδή είναι το "πέρασμά" μας από τη σκλαβιά της αμαρτίας στην ελευθερία του Ιησού Χριστού και τελούμε τον Δείπνο σε ανάμνηση της θυσίας Του και έτσι κάθε φορά που λαμβάνουμε μέρος καταγγέλλουμε (γνωστοποιούμε) τον θάνατό Του: «*Διότι οσάκις εάν τρώγεται τον άρτον τούτον, και πίνετε το ποτήριον τούτο, ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΕ, μέχρι της ελεύσεως Αυτού*» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:26).

4. Για να συμμετέχει κάποιος στον Δείπνο του Κυρίου απαραίτητη προϋπόθεση είναι **να έχει αναγνωρίσει** τον Ιησού σαν προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή, να είναι δηλαδή αναγεννημένο μέλος του σώματος της εκκλησίας του Χριστού. Στις Πράξεις διαβάζουμε ότι μετείχαν του Δείπνου μόνον οι πνευματικά περιτμημένοι πιστοί και κανείς άλλος (Πράξεις Β/2:41-47, Κολοσσαείς Β/2:11-12).

Ο απ. Παύλος επισημαίνει τις φοβερές συνέπειες αυτών που συμμετέχουν στον Δείπνο ανάξια: «*Ωστε, όποιος τρώγει τον άρτον τούτον, ή πίνει το ποτήριον του Κυρίου ΑΝΑΞΙΩΣ, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος και του αίματος του Κυρίου. Ας δοκιμάζει δε εαυτόν ο άνθρωπος και ούτως ας τρώγει εκ του άρτου και ας πίνει εκ του ποτηρίου. Διότι ο τρώγων και ο πίνων ΑΝΑΞΙΩΣ, τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΝΩΝ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ*» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:27-29). Αυτοί που είναι αναγεννημένοι, αλλά δεν διακρίνουν το θυσιασθέν σώμα του Κυρίου Ιησού και γενικά αυτοί που δεν έχουν λυτρωθεί με το αίμα της θυσίας του Ιησού, μετέχουν αναξίως του Δείπνου. Ο Παύλος αναφέρεται και στο αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης: «*Δια τούτο υπάρχουν μεταξύ σας πολλοί ΑΣΘΕΝΕΙΣ, και ΑΡΡΩΣΤΟΙ, και ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΥΝ ικανοί*» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:30). Υπάρχουν πνευματικά ασθενείς, σωματικά άρρωστοι και πολλοί θάνατοι.

Απαραίτητη επίσης προϋπόθεση για να συμμετέχει κάποιος στο Δείπνο είναι, εάν έχει κάτι εναντίον κάποιου, **να συμφιλιωθεί μαζί του** για να είναι η θυσία και η λατρεία της καρδιάς του ευπρόσδεκτη στον Κύριο, πρέπει η καρδιά του να καθαριστεί από

κάθε τι «ένζυμον». **Οι Ισραηλίτες έπρεπε, πριν σφάξουν το αρνί, να αποβάλλουν από τα σπίτια τους κάθε ένζυμο άρτο.** Πρέπει και εμείς πριν λάβουμε μέρος στον Δείπνο του Κυρίου να καθαρίσουμε το σώμα μας, που είναι ο πνευματικός οίκος του Θεού, από κάθε τι το ένζυμο, από κάθε αμαρτία που φιλοξενούμε.

5. Το θρησκευτικό κατεστημένο διδάσκει ότι για να «κοινωνή-σει» κάποιος πρέπει να έχει νηστέψει δύο ή τρεις ημέρες πριν και την ίδια ημέρα να μην φάει απολύτως τίποτα. Αυτή η διδαχή λέγει ο Παύλος είναι διδασκαλία δαιμονίων και πνευμάτων πλάνης «*εμποδιζόντων τον γάμον, (προσταζόντων) ΑΠΟΧΗ ΒΡΩΜΑΤΩΝ, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνουν μετά ευχαριστίας οι πιστοί και ΟΙ ΓΝΩΡΙΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ*» (Α' Τιμόθεου Α/1:1-4). Παρατηρείται το θλιβερό φαινόμενο ότι ο άνθρωπος ενώ προσπαθεί από τη μια μεριά να μην φάει για να καθαριστεί σωματικά και να λάβει μέρος στον Κυριακό Δείπνο, από την άλλη όμως μεριά η καρδιά του να μην είναι καθαρή και ευθεία ενώπιον του Θεού. Ο Ιησούς είπε: «*Δεν μολύνει τον άνθρωπον το εισερχόμενον εις το στόμα, αλλά (μολύνει) το εξερχόμενον εκ του στόματος...*» (Ματθαίος ΙΕ/15:11). Ο Κύριος Ιησούς δεν θέλει να νηστέψουμε το φαγητό για να μετέχουμε του Δείπνου, αλλά να νηστέψουμε» την αμαρτία.

6. Ολόκληρος ο άρτος που χρησιμοποιείται στον Δείπνο, πριν κοπεί, συμβολίζει το «**ένα σώμα**» των λυτρωμένων πιστών. Το αλεύρι από το οποίο έγινε ο άρτος, προέρχεται από πολλούς κόκκους σίτου, που πιθανόν να αναπτύχθηκαν χωριστά σε διαφορετικούς αγρούς, αλλά με τη μέθοδο της αρτοποιίας ενώθηκαν και έγιναν «**ένας**» άρτος. Έτσι γίνεται και με τα παιδιά του Θεού (πολλοί, σε διάφορα μέρη και χωρισμένοι μεταξύ τους), δια του αίματος του Ιησού ενώθηκαν και η φύση τους μεταβλήθηκε από αμαρτωλή σε άγια και έγιναν: «*ΕΝΑΣ άρτος, ΕΝΑ σώμα....επειδή πάντες εκ του ΕΝΟΣ άρτου μετέχομεν...*». Ο «ένας άρτος» αντιπροσωπεύει την ενότητα των πιστών μέσα στο άγιο σώμα του Ιησού, που είναι ο «*άρτος της ζωής, ο καταβάς εκ του ουρανού*» και πρέπει ο πιστός να τρώγει συνέχεια από τον «άρτο» αυτό για να συντηρείται πνευματικά.

© COPYRIGHT 2002, 2022: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»)

Τηλ. επικοινωνίας: 694 - 49 21 318

E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos) ❖ YOUTUBE: filadelfos Channel 1